

Motion till riksdagen

1987/88:Ub512

av Birgitta Hambraeus (c)

om större jämlikhet vid tillsättning av
universitetstjänster

Alltför få högre tjänster vid universiteten innehas av kvinnor, trots jämställdhetslagens regler om prioritering. Kvinnor väljer ofta andra metoder och frågeställningar än män. Behovet av nya infallsvinklar i forskningen blir allt större, men det etablerade synsättet försvårar nytänkande.

Tillsättningsförfarandet är en del av orsaken till dessa problem. Fakultetsnämnderna, som nästan uteslutande består av män, utser sakkunniga som skall bedöma och rangordna de sökande. Baserat på de sakkunnigas rangordning föreslår sedan nämnden och utnämnder konsistoriet (i vissa fall regeringen) den person som får tjänsten. Det inträffar ytterst sällan att fakultetsnämnderna går emot de sakkunnigas rangordning. Etablissemanget permanentas alltså.

De sakkunniga borde befrias från uppdraget att rangordna. I stället skulle de beskriva och bedöma de sökandes kompetens ur olika aspekter var och en för sig. De sökande skulle därefter ha rätt att läsa och eventuellt bemöta utlåtandet. Sedan borde det vara fakultetsnämndens uppgift att sammanväga utlåtandena, rangordna och lämna sitt förslag till konsistoriet. Nämnderna skulle då ha lättare att väga in fler aspekter än de sakkunnigas uppfattning och vetenskapssyn. Det skulle också bli lättare att uppfylla jämställdhetslagens regel att när två sökanden har snarlik formell kompetens, så skall en kvinna ha företräde före en man, om kvinnorna är i minoritet inom yrket. Fakultetsnämnden behöver då heller inte desavouera sina sakkunniga.

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda yrkas

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om tillsättningsförfarandet vid universiteten.

Stockholm den 13 januari 1988

Birgitta Hambraeus (c)